

משה חאו"ח (סימן ד) ולא הבאתי שם במנחת משה מדברי חו"ס (אלו) ועיקר דברי הפרמ"ג נפלאין מדברי הש"כ יו"ד (סי' רלח ס"ק ה) דנראה מדבריו גבי שבועה דהיכא דלא חלה מתחלה לא חלה גם אח"כ כשיש מקום לחול ובאמת הפרמ"ג בצלמו בפתיחה הכוללת לאו"ח בה"פ חלק השני (אות טו) כתב דין זה גבי שבועה על טרפה שנתערבה בדברים האלה וכ"כ כיון דעכשיו נתבטלה חיילה השבועה ומיתלה תלוי וקאי הא בורכא כיון שבשעה שנשבע לא חיילה חו לית כאן שבועה עש"כ יו"ד (רלח אות ה) עכ"ד. ועכ"פ הדברים פשוטים דלא הוי דשיל"מ אחר התערבות דממ"ז אי נימא דהשבועה נדר לא חייל עד אחר התערבות בלא"ה לא הוי דשיל"מ דהוי כאיסור שלא ניכר קודם שנתערב דבטל אף דהוי דשיל"מ כמבואר ברמ"א (סי' קב ס"ד) ויש בזה להאריך ולפלפל בדבר הל"ז (סימן טט) ואכמ"ל :

(ב) ומה שהקשה רומ"מ על דברי א"ז הט"ז (סימן רלב ס"ק א) שכתב בטעם אחד דחדש לא בטל משום דהוי דשיל"מ והקשה רומ"מ דהא אסור להשהותו בפסח ועפ"ז כתב כי מרן הרב (רבן של ישראל) בשו"ת שלו שבאוקף הש"ע שלו פסק בפשיטות דיש"ש של חדש בטל ובדואי הוא מטעם הנ"ל זת"ד, הנה הרב שם בחשו' כ' כתב כן להדיא מטעם זה דא"א להשהותו כ"א עד הפסח וכבר כתב כן הגאון מגני שלמה בשו"ת פני יהושע ח"ב (סימן לה) דחדש לא הוי דשיל"מ דהרי אסור להשהותו ואחר הפסח יהיה אסור מטעם חמץ שעבר עליו הפסח יעו"ש וכבר רשום אללי דבר זה על גליון הט"ז שלי מדברי תשו' הרב והמג"ש וכתבתי עוד דלפי המבואר (בס"י תמו) דתערבות חמץ שנתערב קודם הפסח אינו אסור לאחר הפסח אם כן בע"כ ל"ל דהפס"י ס"ל כהכרעת הר"ן שם דכל דהאיסור בעלמו אין לו מתירין לא מקרי דשיל"מ :

ידידו הר"ש בלונ"ח מישה נחום ירושלימסקי החופ"ק בעת אבר"ק אסטראלענקא והגליל.

## סימן נב

לכבוד י"ג הרה"ג הספורס חו"ב סו"ה מרדכי פרענקיל ג"י אבר"ק סאראקא פלך באסאראביאן.

בענין שחיטת זר (ש"ס יומא מב א') ועין משפט שם ובסופו פליאה נשגבה בדברי ההעסק רבר פרשת חקת בענין שחיטת פרה ושרפתה.

**ע"ד** שדרש ממני לבאר לו בזה דשחיטת זר דמלינו בש"ס יומא (מב א') אחמר שחיטת פרה ופרו רב ושמואל כו' דאמר ר"ז א"ר שחיטת פרה בור פאולה וליין ע"ז צטין משפט מיימוני (פ"א מהלכות פרה הי"א ופ"ד הלכה יז) ובאמת לא נמלא שם ברמב"ם רמז דבר דשחיטת פרה פסול בור ואדרבא (בפ"א מהלכות פאולי המוקדשין ה"ב) פסק הרמב"ם להדיא וכן פר כהן גדול כו' אף פרה אדומה ששחט הור כשרה שאין לך שחיטה פאולה בור וכתב שם הכ"מ דפסק כר"י והגאון בעל נוב"י בהגהותיו לש"ס יומא שם לין לדברי רמב"ם אלו דהלכות פסה"מ ובאמת היא פליאה נשגבה על העין משפט (ואנכי יש להעיר ג"כ על הלח"מ שם פ"א מהפסה"מ שכ' דהלכה כר"י לגבי רב מכש"כ לגבי שמואל כו' דמדוע כתב זאת מהכרחי

מכח

לידי איסור תורה משא"כ בדרכין אולי מקילין בכחו"א מטעם ספיקא דרבנן כיון דעכ"פ לא יבוא לידי איסור דאורייתא (יעו"ג כ"כ בפרמ"ג בחדושי הספיקות מחודשים א' במה שכתב ולזה יש לנו לומר בדרכין א"ז שלא יהיו סותרין אהדדי) ולכאורה יש ראייה לזה מהא דתנן (פ"ז דתרומות מ"ו) נפלה אחת מהן לתוך החולין אינה מדמעתן (דאמרינן של חולין נפלה ומשום דמייירי בדרכין יעו"ש מ"ה ובש"ס פסחים (מד א') וסוגיא דיבמות (פב ע"א) ובב"י (רס"י ק"א) ובדמב"ס (פי"ג מה' תרומות הי"ג וי"ד) נפלה שניה למקום אחר אינה מדמעתן הרי דמקילין בכחו"א לומר דשל חולין נפלה מטעם ספק דרבנן אף דותרין זא"ז בע"כ דטעמא כיון דלא יוכל לבא לידי איסור תורה ועפ"ז יש לסלול ולפלפל בסוגיא דפסחים (י ע"א) גבי שני שזילין יעו"ש במשנה למך (פרק יט מהלכות אבות העומאות ה"ב) מ"ש באורך ויעו"ג כ"כ מ"ש הרש"ל בחכ"ש (גדה כז) ד"ה חומר ובמהרש"א שם ובחדושי כתבתי ת"ל בענין זה באורך ואכמ"ל ועוד חזון למועד ברלות ה' :

הנני שאר בשורו הסברכו בכל טוב מישה נחום ירושלימסקי אבר"ק קאמינקא ובעת האבר"ק אסטראלענקא והגליל.

## סימן נא

### תשובה

לכבוד הרב הסאה"ג הריף ובקי וית רענן וכו' מוהר"ר לוי יצחק ג"י לעטבורסקי אבר"ק סטילא, חתן הגאון הגדול סהר"י שליט"א הנאבר"ק סמאניסלאוו מחבר ס' תולדות יצחק וסאה שערים.

בדברי הר"ן פכ"ש ובדברי א"ז הט"ז יו"ד (סימן רצג).

(א) **מכתבו** השנתי בדבר מה שכתב על ספיקו של הפרמ"ג (סימן קב) במש"ז (ס"ק ו) לענין נדר שלא לאכול בשר נו"ט ואח"כ נתערב אי הוי דשיל"מ דנפשט זאת מדברי הר"ן פרק כל שעה (ז ע"ב) ד"ה א"ר במה שחוקך על טעם דשיל"מ גבי חמץ שכתב הרמב"ם ומסיק הר"ן דכיון דחומר דשיל"מ רק מדרכין הוי לא התמירו רק כשהמין בעלמו עתיד להיות מותר אכל כהן שהחמץ עלמו אסור אלא דתערובתו מותר לא חמרינן בכה"ג דשיל"מ עכ"ד, ואם כן ה"ה גבי נדר על טרפה אף דלאחר שנתערב פקע מיניה איסור טרפה וסייך מזה לאיתשולי מ"מ לא הוי דשיל"מ כיון דקודם שנתערב לא היה לו מתירין זת"ד רומ"מ, ויפה כתב וכן רשום אללי מאז בגליוני הספרים שלי ועל פי הנחה זו מובנים דברי הר"ן שלא תקשי מה שכתב המהרי"ט שניות חאו"ח (סימן א) במ"ש ויש פנים לדברי הראשונים וכו' אבל סוף כוף כמו שהוא מעורב עכשיו סופו להיות נותר יעו"ש ודוק וצ"ע בקרב הר"ן שם שכתב דאלו היה מה שאנו אומרים אפילו באלף לא בטל מדאורייתא יפה הם אומרים אבל ודאי מדרכין הוי דמחמירין לפי שעתיד להיות נותר וכיון שהם אהרובו לאחר זמנו אין להחמיר עליו יעו"ש ובמהרי"ט יש להביא סעד לסברתו מדברי הסו"ס חולין (עג ע"ב) ד"ה הוכשרו יעו"ש ודוק (ובתשו' א' פלפתי ע"פ דברי הסו"ס אלו על דברי הפמ"א צטין ע"א במשאלים ויש בו ס"א שכתבתי בזה בהפרי מנחת